

MUZEUL JUDEȚEAN
DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE
PRAHOVA
BIBLIOTECA

III 1687

C. M. RÎPEANU și N. I. SIMACHE

ISTORICUL TIPOGRAFIILOR PRAHOVENE

(DE LA ÎNCEPUT ȘI PÎNĂ AZI)

MUZEUL DE ISTORIE AL JUDEȚULUI PRAHOVA

ISTORICUL TIPOGRAFILOR PRAHOVENE

(DE LA ÎNCEPUT ȘI PÎNĂ AZI)

C. M. RÎPEANU și N. I. SIMACHE

Chemat de timpuriu la o viață economică înfloritoare, județul Prahova cunoaște o dezvoltare deosebită în a doua jumătate a secolului la XIX-lea, prin industria petrolieră.

Aceasta este și epoca în care ia ființă tiparul în orașul Ploiești, epocă cînd acesta, alături de rolul unui instrument de răspîndire a culturii, devine și un mijloc de înavuțire pentru posesorul lui.

Data înființării primei tipografii în orașul Ploiești este controversată.

După G. Ionescu¹, prima tipografie în Ploiești a luat ființă în 1841, dar el nu arată numele acestei tipografii, sau al unei tipărituri ieșite din această tipografie.

Pius Wallenstein², afirmă că prima tipografie din Ploiești a fost a tatălui său, Gheorghe Wallenstein, înființată în 1866, dar M. Sevastos³ scrie că „în 1860 ia ființă primul stabiliment tipografic din Ploiești“, fără a arăta însă cine era proprietarul tipografiei acesteia și fără a indica ceva tipărit aci.

Grigore Crețu⁴ tăgăduiește însă existența unei tipografii în Ploiești înainte de 1866.

„Nu este de admis pentru Ploiești data „1841“, propusă de G. Ionescu, directorul tehnic al tipografiei Carol Göbl; că înainte de 1866 nici Carol (tatăl), nici Gheorghe (fiul) Wallenstein, nici altul n-a avut tipografie în Ploiești, o mai confirmă faptul că nu s-a aflat nici o tipăritură ploieșteană de pe atunci, cît și cercetările făcute pentru mine de vechiul profesor, director al liceului local, N. Crapelianu“.

N. Crapelianu a fost profesor și director al liceului din Ploiești între 1864—1899⁵ și, deci, era în măsură să știe dacă era sau nu o tipografie în Ploiești, în acea vreme.

Care este adevărul?

După părerea noastră, singurele afirmații întemeiate sînt ale lui Pius Wallenstein și Gr. Crețu.

¹ G. Ionescu *Călduza tipografului*.

² Pius Wallenstein *Din monografia orașului Ploiești* — România Viitoare, 13 iulie 1914.

³ M. Sevastos *Monografia orașului Ploiești*, p. 775.

⁴ Gr. Crețu *Tipografiile din România de la 1801 pînă azi*, (1909), p. 18

⁵ Stoica Teodorescu *Istoricul Liceului Sf. Petru și Pavel, Ploiești*, p. 353.

MUZEUL DE ISTORIE

JUDEȚUL PRAHOVA

INVENTAR Nr. 10846

Nu se poate pune teamei pe afirmațiile lui M. Sevastos, pentru că ele se contrazic și deci nu corespund adevărului.

La pag. 775 și 776, M. Sevastos, citind pe N. Iorga⁶, scrie că „primul ziar a apărut în Ploiești, tipărit în limba bulgară”. Nu știm la ce tipografie se tipărea acest ziar. Fapt e că el se tipărea cu litere slavone.

După această foaie bulgărească, a apărut cel dintâi ziar românesc din Ploiești: *Aquila*.

Data apariției acestei gazete trebuie fixată între anii 1860—1865. Tot în 1865 apare și „Clopotulu, diariu politic săptămînal”.

Pe la 1860 ia ființă „primul stabiliment tipografic din Ploiești”.

Acest fapt, desigur, va contribui foarte mult la propășirea tipăriturilor, mai ales a periodicelor“ (pag. 776).

Publicația bulgărească de care este vorba se numește „*Vulturul*” „ziar cotidian politic” și a apărut între 12 iulie 1876 și 26 iunie 1877. A fost redactat de I. Karșovschi și a fost tipărit la tipografia Costescu, înființată la Ploiești în 1872. Au apărut în total 76 de numere, în limba bulgară⁷.

Numerele 64—67 au fost tipărite la tipografia bulgărească „Panicikov”.⁸

AQVILA, primul ziar tipărit în românește la Ploiești, apare după VULTURUL, deci data apariției nu poate fi anterioară anului 1876. De altfel, chiar din lucrarea lui N. Iorga, M. Sevastos putea vedea că este vorba de o publicație apărută după 1876 și nu între 1860—1865.

În „*Viața unui băiat de la țară*” — Marin Alexandrescu, născut între 1837 — 8 la Gura Sărâții, din Buzău, N. Iorga, povestind, după notele lăsate de Marin Alexandrescu, peregrinările acestui „copil ajuns regele ciobanilor”, arată că acesta a devenit apoi „profesore”, „advocat”, „jurnalist” la *Aquila*, *întîia foaie de-acolo, după una bulgărească*.

Marin Alexandrescu fusese în Prahova după 1860, ca inspector școlar, dar nu-i plăcuse orașul Ploiești și plecase imediat la Ocnele Mari. În 1876 e în București, însă, negăsind locuință „mai rău ca în Bărăgan, unde puteai, la oboseală, să te culci pe covorul lui Dumnezeu”, se reîntoarce la Ploiești, între altele ca „jurnalist” la „*Aquila*”, dar și ca „profesore” la Școala de arte și meserii. Că nu în prima sa venire în Prahova, ca inspector după 1860, ci de a doua venire e vorba cînd spune că a fost jurnalist la *Aquila*, ne-o mărturisește un fapt care ni se pare concludent: M. Alexandrescu, la venirea sa în Ploiești a doua oară, „are conflict cu muscalii, pentru că nu lăsase pe lăutarul Dobrică să le cînte și lor și refuză întîia provocare la duiel în viața lui”.⁹

Rușii sînt în Ploiești din mai 1877 și pînă în iulie același an, timp în care se stabilise aici Cartierul General al armatei ruse, în războiul ruso-românoturc, din 1877.

Tot N. Iorga precizează și mai lămurit data apariției acestui periodic. Vorbind de italianul De la Fanfulla-Niccollo Lazzaro — corespondent de război la Ploiești în timpul războiului nostru de independență, N. Iorga spune:

⁶ N. Iorga: *Un cioban dascăl, din epoca de tranziție a culturii noastre*.

— *Memoriile Academiei Române, secția istorică, Seria a III-a, Tom. II, memoriul 9.*

⁷ Nerva Hodoș și Al. Sadi Ionescu: *Publicații periodice românești*. București, 1913.

⁸ Iordan Alexandru: *Contribuții la istoricul tipografiilor muntene*, p. 13, București, 1943.

⁹ N. Iorga: *op. citat*, p. 9

„Între curiozități nu se uită ziarul „Aquila Romana“, che apare de trei ori pe săptămîna”¹⁰.

Ziarul, deci, apărea în 1877, după VULTURUL, apărut în 1876 și se numea AQVILA ROMANA, și nu simplu *Aquila*.

Ziarul politic CLOPOTULU poartă, în adevăr, data de 22 august 1865 și ca loc de apariție Ploiești, dar el nu poate fi considerat ca un periodic ploieștean, fiindcă nici nu se tipărea în Ploiești, căci nu exista tipografie în acest timp la Ploiești și nici nu-și avea redacția și administrația în acest oraș. Fiind o publicație interzisă, se tipărea, după Cezar Bolliac, în Elveția.

Spre a deruta autoritățile din țară, ziarul apărea, cu fiecare număr nou, în altă localitate. Așa, la 1 august 1865 are ca loc de apariție Craiova, la 15 august — București, la 22 august — Ploiești, la 29 august — Buzău, la 5 septembrie 1865 — Rîmnic¹¹.

În lucrarea lui C.C. Giurescu, *Viața și opera lui Cuza Vodă*, la pagina 373 se poate citi:

„În ianuarie 1866, acțiunea complotistilor se intensifică” (e vorba de complotul pentru detronarea lui Cuza Vodă, n.n.).

„Se răspîndește, în timpul nopții, ziarul clandestin și incendiar, „CLOPOTUL”, care îndeamnă la asasinat și revoltă”.

În sprijinul afirmației că pînă în 1866 n-a existat nici o tipografie în Ploiești, vin încă două fapte: Întîi, *Analele statistice ale României* pe 1863, care nu indică nici o tipografie în Ploiești, desi în alte orașe, unde existau tipografii, le indică; al doilea fapt este cererea adresată Primăriei Ploiești de un Oprea Dumitrescu, la 26 februarie 1865.

Cererea, aflată sub nr. 20 în dosarul nr. 5 pe 1865 al Primăriei orașului Ploiești,¹² are următorul cuprins:

„Subsemnatul, îndemnat de mai multi cetățeni dintr-acest oras, de mai mult timp și mai ales, din norocire, chiar de unii din domnii consilieri, luai curajul și mă hotărîi, cu destulă speranță, ca să fac o mică tipografie în acest oras și cred că punîndu-mi tot zelul și activitatea, favorizat și de timpul civilizatiunii în care ne aflăm, voi putea reuși, cu concursul dv., al notabililor capitalii și cu al onorabililor cetățeni, în general.

Încăperile necesare mi s-au procurat în hotelul „Prundarul”, unde în scurt timp o voi stabili.

Domnule primar, domnilor consilieri, viu și către dv. ca acum, la început, să fiu încurajat și de dv. printr-o subvențiune pe care voi ști a o pretui, dînd în schimb un echivalent profit prin tipărirea a oarecărora acte de publicitate ce comuna va avea de urgență.”

1865, februarie 26, *Oprea Dumitrescu*

Primarul de atunci, Marinescu, pune următoarea apostilă:

„La cea diintii ședință se va pune în vedere d-lor consilieri”.

¹⁰ N. Iorga: *Ploieștii în Războiul de Independență*, 1928, p. 4.

¹¹ Nerva Hodoș și Al. Sadi Ionescu: *Op. citat.*, p. 133.

¹² Stoica Teodorescu: *Istoricul meșteșugurilor și comerțului ploieștean*, p. 576 (în manuscris).

Petiția lui Oprea Dumitrescu este primul act în care se vorbește despre dorința de a se înființa o tipografie în Ploiești. Nu am găsit procesul-verbal al ședinței în care s-a discutat cererea de subvenție a lui Oprea Dumitrescu și nu știm ce s-a hotărât. Ceea ce putem afirma, cu certitudine, este faptul că această proiectată tipografie n-a funcționat nici o clipă la Ploiești.

Așa dar, *cel dintâi stabiliment tipografic în Ploiești este tipografia lui G. Wallenstein, care, la 18 iunie 1866, obține brevetul de strămutare a tipografiei sale din București în Ploiești*¹³.

Această tipografie a funcționat pe strada Franceză, pînă în toamna anului 1872, tipărend ziarul „Democrația“ al lui Candiano Popescu.

Tot în arhiva orașului Ploiești, din 1871 există, o cerere a lui G. Wallenstein prin care solicită primăriei orașului achitarea sumei de lei 141, costul unei facturi a lucrului executat. Nota poartă titulatura „Primul Stabiliment Typographic în Ploiești“, semnat G. Wallenstein¹⁴. Pînă în 1870, exista în Ploiești numai această tipografie, care nu putea satisface singură nevoile orașului și atunci se recurge la tipografiile din alte orașe, în special din București.

M. Sevastos (Monografia orașului Ploiești, p. 779), afirmă că „Începînd cu anul 1870 tipăriturile se înmulțesc, ceea ce determină înființarea unei noi tipografii cu denumirea *Tipografia Poporului*, dar nici de astă dată nu dă alte amănunte asupra proprietarului sau să arate o lucrare tipărită la această tipografie.

E drept că se simțea nevoia unei noi tipografii, dar aceasta se va înființa abia în 1872. Lucrul acesta se vede lămurit din următoarea cerere pe care, la 12 noiembrie 1870, direcțiunea ziarului „*Tipograful Român*“, din București, o adresează primăriei din Ploiești¹⁵.

„Știți așa de bine, ca oricine, că tipografia este lumina, este civilizația, este libertatea. Toate științele, toate ideile mari prin ea se propagă. Ea a immortalizat toate faptele renumite. Unde este tipografie este un centru, un focariu de progres. Ignoranții fug, se depărtează ca vîrtejul de locul unde există o tipografie. Cugetările se comunică printr-însa cu iuțea electricității.

Acestea toate fiindu-vă cunoscute, domnule, nu ne îndoim că patriotismul de care sînteți animat și dorința de a se vedea și în capitala districtului dv. înființată o tipografie care să serve a satisface trebuințele ce sînteți nevoiți a le face, să se execute în tipografii depărtate de dv. cauzîndu-vă întîrzieri și cheltuieli mari.

Pe lângă aceasta, ea va servi a face cunoscut lumii geniurile ce pot să producă districtul dv. prin tipărirea operilor lor, geniuri ce actualmente nu se pot manifesta din lipsă de mijloace.

Prin o bună înțelegere între onor. comitet permanent și onor. primăria urbană, această greutate se poate înlătura, fără nici o greutate.

Subsemnații proprietari ai unei foi speciale „*Tipograful Român*“, str. Academiei 19, ne obligăm a vă procura o tipografie cu un teasc ori două,

¹³ Gr. Crețu *Op. citat*, p. 17.

¹⁴ Stoica Teodorescu *Op. citat*.

¹⁵ Stoica Teodorescu *Op. citat*, p. 637.

ori cu mașină în care să se poată tipări cutare sau cutare formă cu litere care să serve la cutare sau cutare lucrare, după trebuințele ce sînt în acel district și vom fi la serviciul dv.

Subsemnații se obligă a vă procura oameni speciali care să conducă lucrările ce veți avea trebuință.

„Cu stima cea mai perfectă S. C. Scarlat Walter, P. Ispirescu”

Primarul orașului, V. Dragomirescu, pune următoarea rezoluție:

„Se va pune în vedere și deciziunea Consiliului cu prilejul bugetului pe 1871”.

Din această petiție, în care apare ca al doilea semnatar tipograful și culegătorul de basme ale românilor P. Ispirescu, s-ar putea trage concluzia, la prima vedere, că în Ploiești nu era la acea vreme nici o tipografie și că primăria era nevoită să tipărească lucrările necesare serviciilor „în tipografia depărtate, cauzîndu-se întîrzieri și cheltuieli mari”.

Adevărul este că funcționa tipografia lui G. Wallenstein, care am văzut că lucra și pentru primărie, dar nu putea satisface toate nevoile orașului.

E aproape sigur că cererea de mai sus n-a primit un răspuns satisfăcător, fiindcă nici în 1870, nici în 1871, nu avem o nouă tipografie în Ploiești.

Abia în august 1872 începe să funcționeze o nouă tipografie *Tipografia IOAN G. COSTESCU*, care va funcționa pînă în aprilie 1882 în casa Buznea, din Str. Sf. Voievozi 144. La această tipografie s-au tipărit multe și importante periodice; ea a jucat un rol aparte în timpul războiului de independență.

Fiind înzestrată cu material bogat, la această tipografie se tipăreau toate „ordinele”, „comunicatele” și „ordonanțele” Marelui Stat Major rus. De aceea, în tot acel timp, era păzită de o gardă rusească. „În curtea tipografiei se ardeau apoi „ordinele” care nu trebuiau cunoscute de public”.¹⁶

Tipografia bulgărească ASEN DIM. PANICIKOV

Această tipografie a fost numai o parte a tipografiei lui Panicikov, adusă de la Brăila în 1876 și instalată în imobilul hotelului lui Ivan Kotlenski.

Tipografia era condusă de Hristo Ghenkov, Kisiov, nepotul de soră al lui Panicikov.

În această tipografie s-au tipărit în limba bulgară, numerele 64—67 din publicația „*Vulturul*”, redactată de Karsovski, restul numerelor fiind tipărite la tipografia Costescu.

În tipografia Panicikov s-a tipărit și „*ENDIPENDENZA NATIONALA*”, care continuă periodicul „*Vulturul*”, cum și „*LEGIUNEA MILITARA*” a lui Raiciu Nikolov, rămasă neterminată din cauza izbucnirii războiului ruso-turc. Această tipografie a fost mutată, în 1877, la Șiștov.¹⁷

Tipografia PROGRESUL (C. T. Grigorescu, proprietarul ziarului *Democratul*) a funcționat din aprilie 1880 pînă în 1882, cînd a devenit proprietatea lui D. A. Drăghiceanu, care, cu inginerul I. Gheorghiu, au înființat, în 1884, *FABRICA PROGRESUL*, „stabiliment de arte grafice, confecțiuni de hîrtie și carton”.

¹⁶ M. Sevastos *Monografia orașului Ploiești*, p. 679.

¹⁷ Iordan Al. *Op. citat*, p. 13.

Fabrica cuprindea două săli mari principale cu două aripi de-a lungul clădirii, avînd 6 săli mai mici, iar în fața mai multe încăperi pentru birouri etc. În aceste săli s-au instalat 8 secțiuni și anume:

1. — *Secția tipografie*, cu 11 mașini de tipar și un mare asortiment de litere, avînd și stereotipie;

2. — *Secția cromo-litografie*, cu o mașină mare, două mici și un aparat de reducție;

3. — *Secția legătorie de cărți, galanterie și fabricațiuni speciale de registre pentru contabilitate*, este cea mai bogat înzestrată, avînd 38 de mașini diferite, un asortiment de litere și ornamentații de alamă. Produsele legătoriei au fost premiate la expoziția din 1900 de la Paris, cu medalia de argint;

4. — *Secția liniatură*, cu 3 mașini americane de liniatură;

5. — *Secția de cartonaje și cartonaje farmaceutice*, cu 8 mașini speciale, precum și cu o mașină pentru fabricat capsule farmaceutice;

6. — *Secția plicuri și papetărie*, cu 9 mașini mari, din care 2 pentru gumat și uscat și 7 mașini auxiliare care taie, presează și gumează materialul necesar fabricațiunii papetăriei și plicurilor;

7. — *Secția fabricațiunii pungilor*, cu 2 mașini speciale, avînd o lungime de 6 metri și alte 2 mașini pentru blindarea și ambalarea pungilor;

8. — *Secția mecanică*, cu 16 mașini diferite și cu uneltele necesare pentru repararea mașinilor și accesoriilor.

În total 95 de mașini pentru tot felul de produse.

În anul 1889, D. A. Drăghiceanu iese din tovărășie și în locul lui intră Dimitrie Hernea și G. Rădulescu.

În 1894, Hernea se retrage și el, iar cei doi asociați rămași au continuat afacerea sub firma: *I. Gheorghiu și G. Rădulescu*.

Colaboratori principali au avut pe C. Sfetea și G. Steiner.

În 1925 un puternic incendiu a distrus o mare parte din clădire și din mașini, așa încît tipografia n-a mai funcționat.¹⁸

În timpul existenței sale, tipografia *Progresul* a cunoscut 4 greve ale lucrătorilor săi: în 1890 — prima grevă cunoscută în Ploiești — apoi în 1899, 1910 și 1921.

Tipografia DEMOCRATUL, înființată de C. T. Grigorescu, a funcționat în Piața Fructelor, începînd de la 26 august 1883 și pînă în 1888, cînd a rămas lucrătorului tipograf Aron Trifu, iar după moartea lui a rămas fiului său Constantin Trifu, care, în 1922, a vîndut-o Școlii militare de geniu din București, așa cum ne-a informat bătrînul tipograf C. Dumitrescu, care a lucrat la această tipografie.

Gr. Crețu¹⁹, afirmă că în 1909 erau 7 tipografii în Ploiești, dar nu citează decît 5: *G. Wallenstein, Costescu, Ascen Dim. Panicikov, Progresul și Democratul*, dar din acestea, numai două — *Progresul și Democratul* — mai funcționau în 1909, din cele vechi.

Care erau celelalte 5?

¹⁸ G. Filip: *Almanahul tipografic pe 1904*; cf. și D. C. Ionescu: *Un mic istoric asupra tipografiilor din România*, partea a 11-a, în *Almanahul graficii române pe 1928*, p. 117.

¹⁹ Gr. Crețu: *Op. citat.*, p. 23; cf. M. Sevastos, *op. citat.*, p. 791, afirmă că erau 9 tipografii în Ploiești în 1909.

Nu putem preciza care este mai veche din cele pe care le vom enumera. Arătăm ordinea vechimii publicațiilor după care ne-am condus în această enumerare.

1. — *Tipografia MODERNĂ*, proprietar Bercovici, a funcționat în str. M. Kogălniceanu și exista la 18 august 1894, când tipărea periodicul *Vocea Prahovei*²⁰. A funcționat pînă în 1911, când moștenitorii lui Bercovici au vîndut mașinile lui D. Dumitrescu-Toboc.

2. — *Tipografia LUMINA*, a fost proprietatea lui Al. G. Radovici, care o cumpărase pentru nevoile Partidului social-democrat al muncitorilor din România, al cărui șef era. A fost vîndută în rate lui D. Dumitrescu-Toboc, socialist, fost lucrător la tipografia Democratul. Acesta a trecut împreună cu șeful său la liberali în 1899. În acest an, la tipografia „Lumina“, se tipărea *Standardul*, ziar național-liberal²¹.

Tipografia, care între timp — 1911 — se mărise prin cumpărarea mașinilor tipografiei Modernă, a funcționat în Palatul Băilor municipale pînă cînd s-a mutat în clădirea sa proprie, din fosta str. București 10, azi str. Democrației.

La 1 mai 1945, D. Dumitrescu-Toboc închiriază tipografia sa lui Toma Petrache, zis Petrescu, lucrător și conducător de tipografie, care, cu cererea nr. 9730/945, o înscrie în registrul de firme cu titlul: *La arendașul tipografiei LUMINA*.

Tipografia funcționează cu această firmă pînă în 1948.

3. — *Tipografia PRAHOVA*, fostă proprietate a lui Costache Nicolescu²², a fost cumpărată de Gogu I. Zamfirescu și a funcționat în str. Victor Tomoroveanu, de la 3 octombrie 1903 și pînă la 16 iunie 1933, cînd, cu cererea înregistrată sub numărul 458 la Camera de Comerț din Ploiești, firma a fost radiată, tipografia fiind vîndută lui C. Ionescu, zis Savantul.

4. — *Tipografia AURORA*, institut de arte grafice, proprietar Max Braunstein, a funcționat din 1904 în str. Dr. Radovici nr. 5, pînă în 1933, cînd a trecut în proprietatea lui Marcu Ziegler, fratele soției lui Braunstein.

5. — A șaptea tipografie ar fi tipografia PELEȘUL²³, despre care nu știm altceva decît că între 12 octombrie 1903 și 30 noiembrie 1904, publica—sub conducerea unui comitet — *Peleşul*, ziar independent, odată pe săptămînă.

Nu am putut dovedi a cui proprietate a fost aceasta tipografie și cît timp a funcționat.

În lucrarea citată a lui Hodoș și Al. Sadi Ionescu — pag. 525 — se scrie și despre o tipografie BERCOVICI care, la 1 ianuarie 1903, tipărea *Propaganda*, supliment literar la ziarul conservator *Propaganda* din Ploiești. Credem că nu este vorba de o nouă tipografie, ci de tipografia Modernă, proprietatea lui Bercovici.

După 1909 numărul tipografiilor se mărește în Ploiești. Iau ființă următoarele noi tipografii:

²⁰ Nerva Hodoș și Al. Sadi Ionescu: *op. citat*, p. 788.

²¹ *Idem*, p. 704.

²² Informație dată de C. Dumitrescu, fost lucrător la această tipografie și la tipografia *Aurora*, despre care, de asemenea, ne-a dat informații prețioase.

²³ C. Hogoș și Al. Sadi Ionescu: *op. citat*, p. 488—490.

Tipografia CONCURENTA, proprietar Vasile Dumitrescu, înființată la 2 ianuarie 1912. A funcționat, la început, pe str. Kogălniceanu, apoi pe str. Rudului și în cele din urmă pe strada Vlad Țepeș, nr. 2. Poseda o mașină plană, un boston, 7 mașini de legătorie și folosea munca a 10 lucrători și 2 ucenici.

Din 1929 și pînă în 1938 a avut o sucursală la Cîmpina.

În timpul bombardamentelor din 1944, tipografia a fost mutată la Slănic, de unde a fost readusă în Ploiești în 1945, funcționînd pînă în 1948.

Tipografia RENAȘTEREA, proprietară Evdochia C. Ionescu, a funcționat din 1922 în str. Gh. Lazăr nr. 22. Tipografia era de fapt a soțului său, C. Ionescu, zis Savantul, care avusese încă din 1905 o legătorie de cărți. Fiind falit, a trecut tipografia pe numele soției sale. În 1933 cumpără și mașinile fostei tipografii Prahova a lui Gogu Zamfirescu. Cu o parte din mașini înființează o tipografie la Moreni pe numele fiului său Jean C. Ionescu, tipografie care este vîndută apoi lui Ion Nae G. Voicu.

Firma tipografiei RENAȘTEREA a fost radiată cu cererea nr. 1573 din 7 martie 1939, adresată Camerei de Comerț. Ea va rămîne totuși proprietatea lui C. Ionescu, dar, din diferite interese fiscale și comerciale, ea va lua alte nume, cu alți proprietari improvizați. De la 1 aprilie 1940, fosta tipografie RENAȘTEREA se desparte în două, spre a nu fi considerată mare industrie și a plăti, astfel, cote mari la fisc și spre a se sustrage de la plata ajutorului de concentrare pentru lucrătorii plecați pe front. Aceste tipografii sînt:

Tipografia VIITORUL, trecută pe numele lucrătorilor tipografi G. Georgescu și C. Georgescu — ultimul fiind nepotul lui C. Ionescu, adevăratul proprietar, C. Ionescu-Savantul, rămînînd procurist general. Această tipografie funcționa pe strada Alexandru al II-lea.

G. Georgescu se retrage curînd din firmă și rămîne ca patron formal numai C. Georgescu, care, între timp, își procurase carnet de meșter și, deci, putea să rămînă cu firma înscrisă pe numele său.

A doua tipografie desfăcută din RENAȘTEREA era

Tipografia MINERVA, tot a lui C. Ionescu-Savantul, dar trecută pe numele lui Lazăr Aldescu.

A funcționat în Pasajul Cooperativa.

Cu sistemul celor două tipografii, C. Ionescu făcea două rînduri de oferte, pentru a tipări imprimate pentru instituțiile publice sau pentru întreprinderile particulare, cu două prețuri, unul mai mare și altul mai mic, așa că, ori care ofertă era acceptată, tot la el venea. Pe numele fiului său Jean C. Ionescu, Savantul mai înființase o tipografie pe fosta strada G. Cantacuzino, tipografie care n-a durat mult, fiind contopită cu RENAȘTEREA, din care s-au desfăcut apoi cele două tipografii *VIITORUL* și *MINERVA*.

Tipografia SPERANȚA, proprietar Traian Ionescu-Lungu, a început să funcționeze în 1912. La 18 noiembrie tipărea ziarul independent *Straja*, anul I, nr. 10, în care, pe ultima pagină, se făcea reclama tipografiei „Este înzestrată cu mașinile cele mai perfecționate, conduse prin forță electrică. Litera cea mai modernă, furnizată de la cele mai renumite fabrici din Europa, execută în mod artistic atît în negru cît și în culori, tot felul de lucrări tipografice. Legătorie de cărți și stereotipie“.

Tipografia, deși atât de bine înzestrată, a avut o existență scurtă, căci ratele nefiind plătite, fabricantul și-a ridicat mașinile și tipografia a încetat să mai existe.

Tipografia MINERVA, proprietar Moritz Sigmann, a funcționat mai întâi la Cîmpina, între 1907—1912 și, apoi din 1912, la Ploiești pe str. Tîrgșor. După moartea lui Sigmann tipografia a fost condusă de soția sa pînă în 1923, cînd a vîndut-o societății anonime *Tipografia Românească*.

În 1916, la data intrării României în primul război mondial, existau în Ploiești următoarele tipografii: PROGRESUL, DEMOCRATUL, LUMINA, PRAHOVA, AURORA, CONCURENȚA și MINERVA.

În timpul războiului nemții au ridicat literele de plumb și le-au topit pentru armament, așa că în acel timp n-a funcționat în Ploiești decît tipografia *Aurora*, la care lucrau soldați germani, pentru nevoile armatei, și tipografia *Prahova*, condusă de Costache Nicolescu, ca responsabil. La această tipografie se tipăreau cartelele de piine pentru populație.

După război încep să funcționeze și alte tipografii afară de cele arătate mai sus.

Tipografia VOINȚA PRAHOVEI, proprietar Mircea Ionescu. Această tipografie a funcționat mai întâi la Cîmpina și apoi la Sinaia, de unde s-a mutat la Ploiești, în 1918.

Murind Mircea Ionescu, în 1925, tipografia rămîne proprietatea lucrătoarei tipografe Elena Ionescu-Marițiu, care fusese înfiată de Mircea Ionescu. Tipografia a funcționat sub aceeași firmă pînă la naționalizare.

Tipografia COMERȚULUI, proprietar Alexandru Nicolescu, a fost înființată în 1919 cu o mașină plană nr. 5 și a funcționat, la început, într-o cameră a Băncii Comerțului, Paxino, pînă în 1922, cînd s-a mutat în localul propriu, din str. I. Romanescu, nr. 14.

În 1926 tipografia a fost înzestrată cu o mașină plană „PETIT REINHARDT“, cumpărată din Germania.

Murind Al. Nicolescu în 1933, tipografia este condusă de soția sa, Alexandrina Nicolescu și de un frate al ei, Nicolae Cives, pînă după bombardamentul din 1944, cînd, retrăgîndu-se N. Cives, care înființează tipografia *CULTURA*, locul său îl ia Angelo Cives, fratele său. Sub această conducere, tipografia a funcționat pînă la naționalizare.

Tipografia ROMÂNEASCĂ, str. Kogălniceanu nr. 14, societate anonimă, capital social 500 000 lei în 1000 acțiuni, începe să funcționeze din 1923, avînd ca președinte pe profesorul D. Munteanu-Rîmnic, iar conducător tehnic pe D. Miricescu și apoi pe G. Nicolov.

Mașinile au fost cumpărate de la Anca Sigmann; erau fostele mașini ale tipografiei MINERVA. În 1940, tipografia a fost vîndută lui Gh. Preoteșcu, care schimbă firma în tipografia PRESA NOASTRĂ.

Tipografia ANCORA, proprietar Marcu Siegler, a funcționat în str. Dr. Radovici, nr. 5. Nu este alta decît tipografia AURORA a lui Max Braunstein. Murind acesta, soția sa vinde tipografia fratelui său, Marcu Siegler, care, la rîndul său, o vinde, la 8 octombrie 1932, lui Leon Florescu și Jak Bercovici, ginerii lui Braunstein. Tipografia devine firmă socială, cu un capital de 20 000 lei, și începe să funcționeze, în această formă, la 28 octombrie 1932.

La 21 decembrie 1939 aceștia o arendează lucrătorului Constantin Simeon zis Simionescu — și funcționează tot sub firma ANCORA. Între timp, la 17 ianuarie 1941, proprietarii o vînd lui Mihail Bobeică, dar rămîne arendată în continuare lui Constantin Simeon, pînă la naționalizare.

Tipografia PRAHOVEANĂ, proprietar Ion Nae G. Voicu, a funcționat mai întîi la Moreni, iar din 1934 a fost mutată în Ploiești, pe str. Romană nr. 80. La 1 februarie 1936, a fost arendată fraților Mărculescu, care îi schimbă firma în tipografia *PROGRESUL GRAFIC*, fiind trecută pe numele lucrătorului G. P. Ionescu, întrucît frații Mărculescu, fiind librari, nu aveau carnet de meșteri tipografi.

După afirmația lui Lică Mărculescu, în 1940 tipografia a fost arendată lui Petre Frînculescu, sub aceeași firmă *Progresul Grafic*, pînă la 1946, cînd Voicu o vinde lui Ștefan Vasilescu, care îi schimbă firma în tipografia *Urgența*.

Tipografia AVÎNTUL GRAFIC, proprietar Ștefan Zinculescu, înființată la 28 aprilie 1928, pe str. Cîmpinei nr. 39. N-a funcționat decît pînă în 1929, căci neputînd plăti ratele, mașinile au fost vîndute lui Ion Ardeleanu și Petre Ștefănescu, care au înființat tipografia *Cartea Românească*.

Tipografia RAPID, proprietar D. Miricescu, fost lucrător tipograf, a funcționat pe str. Tîrșor. Ia ființă în 1925, cu mașini noi și literă frumoasă, fiind una din cele mai bine înzestrate tipografii din Ploiești. În 1933, cu cerea nr. 4957, a fost înregistrată sub numele de *Tipografia ARTA*, nume sub care a funcționat pînă la naționalizare.

Tipografia cooperativă TEMEIUL, a luat ființă în 1925, președinte fiind avocatul I. G. Obrocea, iar director N. Provian. A funcționat pe str. M. Kogălniceanu.

La 28 ianuarie 1928, tipografia a fost cumpărată de Federația Băncilor Populare și ia denumirea de *Tipografia FEDERALA PRAHOVEANĂ*.

Din 1929, conducător tehnic al tipografiei este lucrătorul tipograf Vasile Leonte care în 1938 cumpără această tipografie, ce se va numi în viitor *Tipografia V. LEONTE*.

În 1946, Vasile Leonte arendează tipografia lucrătorilor săi, fiind condusă de lucrătorul tipograf C. Dumitrescu, pînă la naționalizare.

Tipografia UNIREA, societate în nume colectiv, a funcționat pe str. Justiției nr. 6, înregistrată pe numele C. Constantinescu, Cristea Mihăilescu și Gheorghe Preda.

La 18 decembrie 1927, conform cererii înregistrată la Camera de Comerț sub nr. 1494, firma este radiată, dar reînscrisă imediat sub aceeași firmă, numai pe numele lui C. Constantinescu și Cr. Mihăilescu. Tipografia a funcționat pînă la sfîrșitul anului 1948, cînd tipografiile s-au comasat.

Tipografia CARTEA ROMÂNEASCĂ, societate în nume colectiv, proprietari Ion Ardeleanu și Petre Ștefănescu, librari, conducător tehnic fiind Mihail Zoiade. A funcționat din 1929 lîngă palatul Telefoanelor pînă la bombardamentul din 1944, cînd a fost avariată. La 25 noiembrie 1945 mașinile au fost vîndute lui Vasile Leonte și Elenei Ionescu, care au înființat *Tipografia TIPARUL*, întreprindere ce a funcționat pînă la naționalizare.

Tipografia PRESA NOASTRĂ, proprietar G. Preoteșcu, a funcționat din 1940 și pînă în 1944, în localul și cu material de la *Tipografia Românească* de la care a fost cumpărată. Din 1944 ea trece sub administrația Comisiei locale sindicale, care o transformă în tipografia *Presa muncitorească*, deși, în 1948, ea apare, la comasare, tot cu firma *Presa noastră*.

La începutul celui de-al doilea război mondial, în Ploiești existau următoarele tipografii:

LUMINA, CONCURENȚA, AURORA, VOINȚA PRAHOVEI, COMERȚULUI, CARTEA ROMÂNEASCĂ, PRESA NOASTRĂ, ARTA, UNIREA, PROGRESUL GRAFIC, VASILE LEONTE, VIITORUL, MINERVA.

După 1944 intervin schimbări în unele tipografii existente și iau ființă altele noi. Astfel, tipografia *Presa Noastră* este preluată de Comisia locală sindicală și este condusă de G. Georgescu, președintele sindicatului tipografilor din Ploiești. Aici se tipăreau manifestele Partidului Comunist și toate tipăriturile sindicatului.

Tipografia *LUMINA* este arendată lui Toma Petrescu, care-și schimbă firma „*La Arendașul TIPOGRAFIEI LUMINA*“. Sub această firmă funcționează de la 1 mai 1945 și pînă la naționalizare.

Tipografia CULTURA, pe str. Democrației, este înființată în 1945 de Nicolae Cives, cu mașini cumpărate de la fosta tipografie *MRACEK* din Buzău.

Tipografia CARAGIALE, proprietar G. Șerbănescu, a funcționat pe str. Caragiale, fiind vîndută apoi lui G. Ploeanu, care, la rîndul lui, a trecut-o Fabricii de hîrtie Scăieni, unde se află și astăzi.

Tipografia URGENȚA, înscrisă la 1 ianuarie 1946 pe numele lui Ștefan Vasilescu. După declarația lui, tipografia ar fi fost a lui D. Moldoveanu, care mai avea o tipografie și la Tîrgoviște. După spusele lui Lică Mărculescu, această tipografie ar fi funcționat cu mașinile cumpărate de Ștefan Vasilescu, de la Ion Nae G. Voicu. A funcționat pe str. Văleni nr. 11 pînă în 1948, cînd a fost donată statului.

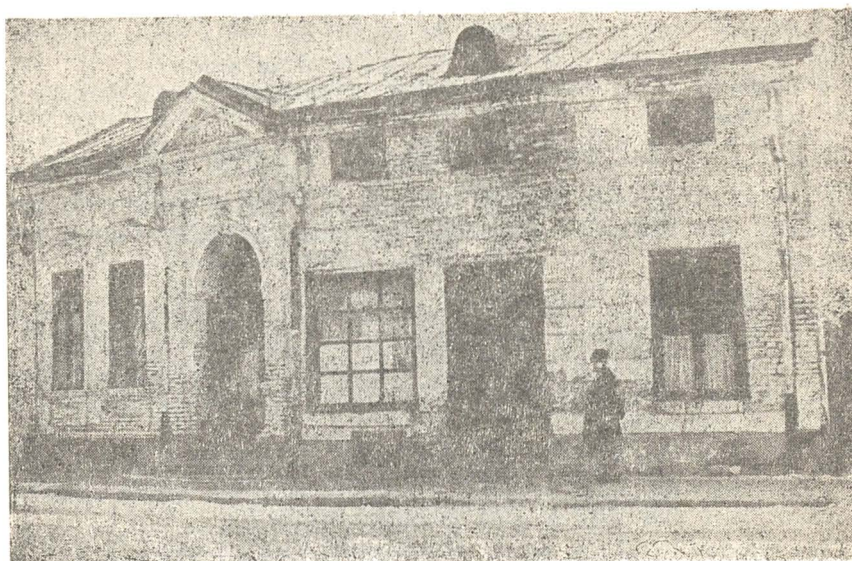
Tipografia ANTON STOICA, a început să funcționeze în str. Cavafi cu mașini cumpărate din București și a funcționat din 1947 și pînă la comasarea din 1948.

Tipografia DEMOCRATUL, patroni I. Ardeleanu și Petre Ștefănescu, a început să funcționeze în 1947, pe str. Romană.

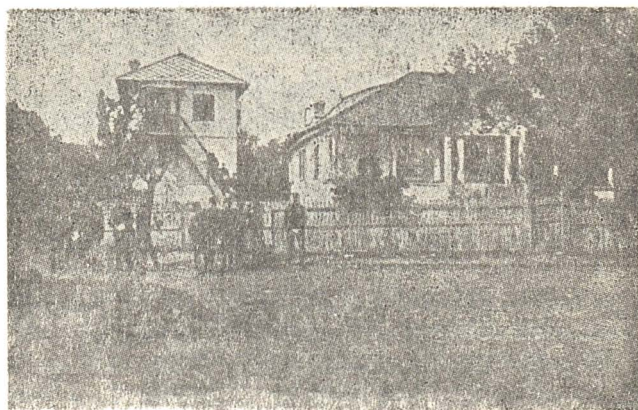
Existau în Ploiești înainte de comasare și naționalizare următoarele tipografii:

LA ARENDAȘUL TIPOGRAFIEI LUMINA, COMERȚULUI, CONCURENȚA, ANCORA, VOINȚA PRAHOVEI, TIPARUL, ARTA, VASILE LEONTE, PRESA NOASTRĂ, CARAGIALE, CULTURA, UNIREA, URGENȚA, ANTON STOICA, VIITORUL, MINERVA și DEMOCRATUL.

La fabrica de încălțăminte „Mociornița“, pe strada Vasile Lupu, exista încă o tipografie, care, însă, n-a apucat să fie pusă în funcțiune de proprietar, ea fiind naționalizată.

Imobilul din Ploiești, str. V. Roaită, unde a funcționat tipografia „Unirea“

Vălenii de Munte. În clădirea din stînga se afla tipografia „Datina Românească“

TIPOGRAFIILE DIN CELELALTE LOCALITĂȚI ALE JUDEȚULUI PRAHOVA

Istoricul celorlalte tipografii din județul Prahova, îl facem în ordinea alfabetică a localităților în care au funcționat aceste tipografii.

BREAZA DE SUS

Tipografia I. BABOIANU, mutată în 1902 de la Sinaia, funcționează în această localitate pînă la 31 iulie 1904 cînd este mutată la Cîmpina.

Între 19 octombrie și 21 decembrie 1903, tipărește ziarul independent *Breaza*.

Tipografia GLIM, proprietatea generalului Ion Manolescu, funcționează pentru nevoile întreprinderilor Glim, după primul război mondial și pînă la naționalizare. Tipărea numai afișe, cărți de vizită, etichete etc.

A funcționat între 1934 și 1949. Din 1955 și pînă în 1960 a funcționat o tipografie la Liceul militar „D. Cantemir”-Breaza.

BUȘTENI

Tipografia V. TEODORESCU, existentă în 1921, cînd tipărea periodicul „*Tricolorul*”, iar în 1925, *Voința*.

Murind V. Teodorescu, tipografia este vîndută lui Buznea, care-i schimbă firma în *Tipografia BUZNEA*, ce a funcționat pînă la naționalizarea tipografiilor.

CÎMPINA

Tipografia I. BABOIANU, adusă de la Breaza în 1904, dar în același an este mutată la Sinaia, de unde fusese adusă la Breaza de Sus.

Tipografia MIRCEA IONESCU, a funcționat între 1907—1912, cînd a fost mutată la Sinaia.

Tipografia MUNTENESCU și GOLOGAN, a funcționat în str. Municipală nr. 37 și a fost înființată în 1909, cu mașinile tipografiei I. Baboianu, care era socrul lui Gologan. În 1925 o parte din tipografie a fost vîndută lui N. Iorga, la Vălenii de Munte, iar altă parte a rămas la Cîmpina, pînă în 1929, cînd a fost mutată la Brașov.

Tipografia GUTENBERG, proprietar M. Gheorghiu, a fost înființată în 1911 și a funcționat pe str. Carol nr. 81 pînă în 1952, cînd a fost desființată, mașinile fiind vîndute la Ploiești, Tîrgoviște, Brașov și Cîmpina și Soc. Steaua Română.

Tipografia MORITZ SIGMANN, de mică importanță, a funcționat din 1907 pînă în 1912, cînd a fost mutată la Ploiești.

Tipografia STEAUA ROMÂNĂ, a luat ființă cu mașini cumpărate de la M. Gheorghiu — Tipografia Gutenberg — și executa lucrări necesare industriei petroliere locale.

Tipografia I. ȘTEFĂNESCU, înființată de I. Ștefănescu în 1931, a funcționat pînă în 1948, cînd mașinile au fost mutate la Ploiești.

MORENI

Tipografia JEAN C. IONESCU, funcționează din 1933 și pînă în 1934 cînd este vîndută negustorului Ion Nae G. Voicu, care o transformă în *tipografia PRAHOVEANU*, mutată în același an la Ploiești.

SINAIA

Tipografia I. BABOIANU, a funcționat de la 4 iulie 1890 și pînă în 1902, cînd a fost mutată la Breaza de Sus și apoi la Cîmpina, de unde a fost readusă la Sinaia în 1904. Tipografia a trecut apoi în proprietatea ginerelui său, Gologan, care, în 1909, o mută la Cîmpina sub firma „*Muntenescu și Gologan*”, primul fiind asociat.

Tipografia UNIREA, proprietar N. Jugănaru. Nu știm precis data înființării și cît a funcționat, dar între 19 iulie — 19 octombrie 1898, tipărea „*Sinaia*”, periodic transformat în „*Informatorul Prahovei*”, de două ori pe săptămînă, care continuă să apară și între 18 martie 1899 și 5 octombrie 1903.

Tipografia MIRCEA IONESCU, mutată în 1912 de la Cîmpina și apoi în 1918 este mutată în Ploiești sub firma VOINȚA PRAHOVEI, tipografie care în 1925 rămîne proprietate a Elenei Ionescu-Marițiu, înființată de Mircea Ionescu.

VĂLENII DE MUNTE

A fost cel mai important centru tipografic din județul Prahova, pînă în 1940, cînd a fost asasinat, de legionari, cărturarul Nicolae Iorga, animatorul cultural al acestui centru.

Tipografia *NEAMUL ROMÂNESC* — societate anonimă pe acțiuni, a fost înființată la 24 aprilie 1908 de simpatizanți ai profesorului N. Iorga. Această tipografie a funcționat în Vălenii de Munte pînă către sfîrșitul anului 1916.

În 1919 tipografia a fost transportată la București și contopită cu tipografia înființată la Iași în timpul războiului și cu tipografia Gologan din București au alcătuit tipografia *CULTURA POPORULUI ROMÂNESC*, instalată în str. Lipscani.

În timpul primului război mondial n-a funcționat nici o tipografie în Vălenii de Munte.

La sfîrșitul anului 1920 ia ființă un mic atelier — *Tipografia „TELEAJENUL”*, pe str. Carol nr. 139, din inițiativa harnicului învățător Dim. I. Brezeanu.

Teleajenul, foaie pentru popor de învățămînt și gospodărie publică și privată, Anul I, nr. 1 din 18 ianuarie 1920, cuprindea articolul *Tipografia „TELEAJENUL”*, în care, după ce se arată rostul unei tipografii, se spune: „ne-am adunat din toate părțile economiile, ne-am lipsit pe această vreme de îngrijitoare și de unele lucruri neapărat trebuincioase și am înființat Tipografia „Teleajenul”, care este menită să lucreze în deosebi pentru lumina și prosperitatea poporului din părțile locului.

Mică și neîndestulată cu cele trebuincioase, sperăm că fiind încurajată de toți oamenii de bine care-i înțeleg ființa, această tipografie va ajunge cu

vremea să stea la sfadă și cot la cot cu cele mai de seamă tipografii provinciale din țară și de aiurea.

Nu se încumetă să umple golul lăsat în Văleni de Tipografia „Neamul Românesc“, căci nu dispune de asemenea mijloace, dar nădăjduiește să pătrundă cu tipăriturile sale cât mai adânc în păturile sociale din satele de prin prejur.

Și dacă ne vom atinge scopul, sau vom lăsa urmașilor noștri o îndrumare sigură către ei, vom fi fericiți“.

Începutul era, în adevăr, foarte modest. Se reducea la o mașină mică, tip Boston. Conducătorul tipografiei era Al. Teodoru, care lucrase la Tipografia Neamul Românesc.

Ea avea să îndeplinească modestele nevoi locale pînă în 1924 cînd vechile mașini aduse de la Văleni, împreună cu cele de la Iași, sînt din nou duse la Vălenii de Munte, alcătuint „AȘEZĂMÎNTUL TIPOGRAFIC DATINA ROMÂNEASCĂ“, care a funcționat pînă în 1940, cînd tipografia a fost împrăștiată.

Tipografia avea o mașină „Tipograf-Linotip“, 2 mașini plane nr. 10 și o mașină plană nr. 12. Șeful atelierului era Onciu.

Avea și o secție de legătorie cu o mașină de cusut cu ață și o mașină Rapid de cusut cu sîrmă, în afară de mașinile auxiliare. Șeful atelierului de legătorie era Al. Teodoru, care ne-a completat informațiile despre această tipografie.

Multe din publicațiile și cărțile lui N. Iorga și ale altor valoroși scriitori au fost tipărite în condițiuni ireproșabile la această tipografie.

SITUAȚIA TIPOGRAFIILOR DUPĂ 1948

Pentru desăvîrșirea revoluției culturale în țara noastră, ca o consecință a revoluției politice, economice și sociale, produsă după 23 August 1944, trebuia ca tiparul să înceteze a mai fi un mijloc de îmbogățire și să fie un instrument cultural, pus în slujba poporului.

În decembrie 1948, tipografiile au fost comasate sub o administrație unică, cu denumirea *TIPOGRAFIA MINERVA*, toate celelalte tipografii fiind considerate ateliere.

La 1 ianuarie 1951, unitatea tipografică din Ploiești a fost naționalizată, fiind pusă sub conducerea Centrului Poligrafic nr. 3 din București, unitatea din Ploiești fiind numită „*Filiala 13 Ploiești*“.

La 1 ianuarie 1953, filiala a devenit întreprindere autogestionară, avînd ca for tutelar Ministerul Culturii.

De la 1 aprilie 1957 întreprinderea a trecut la Sfatul popular al regiunii Ploiești, iar de la 1 aprilie 1958, ca întreprindere autogestionară sub conducerea Sfatului popular al orașului Ploiești, sub firma:

ÎNTRERINDERA POLIGRAFICĂ PLOIEȘTI

Întreprindere industrială de stat

De la acea dată întreprinderea funcționează într-un local mare, spațios și igienic, pe str. Vasile Lupu nr. 45. Are o secție tipografică împărțită în următoarele sectoare: zețarie, mașini plane, linotip, paginație, stereotipie, rotativă și legătorie, fiecare sector avînd specificul lui.

În întreprindere lucrează peste 300 salariați, avînd ca personal de conducere un director, un inginer șef și un contabil șef.

În această tipografie se tipărește, din 1952, cotidianul „Flamura Prahovei”, în 35.000 exemplare.

De la 1 aprilie 1955 a funcționat și o secție de tipografie pe lângă „Combinatul industrial orășenesc „Progresul”, str. S. M. Kirov. nr. 141.

Astăzi, Combinatul Progresul nu mai are secție de tipografie și legătorie.

În județul Prahova, mai funcționează la Cîmpina două tipografii — o subunitate a Întreprinderii poligrafice Ploiești și o secție poligrafică a Ministerului Petrolului, una la Bușteni, la fabrica de hîrtie, și alta la fabrica de hîrtie Scăieni, toate servind numai interesele acestor întreprinderi.

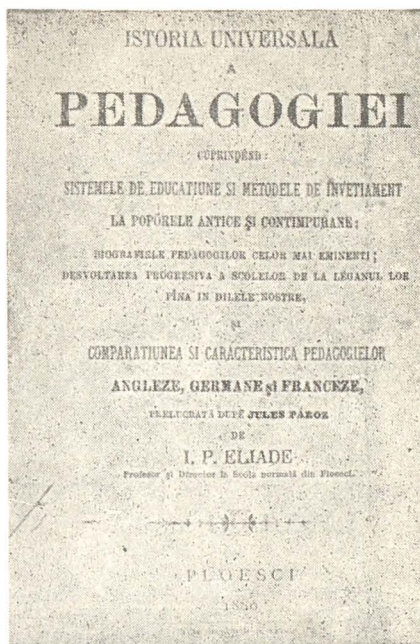
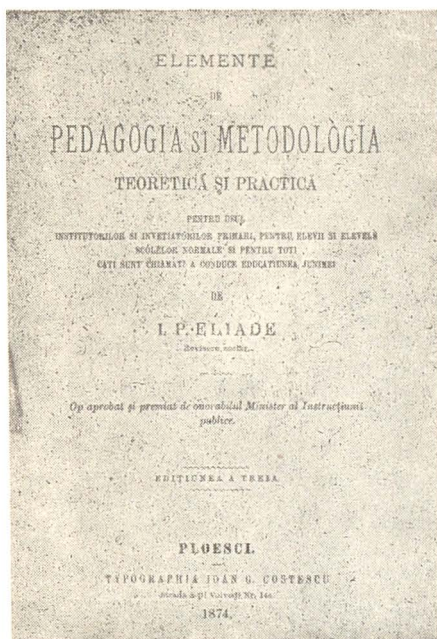
Din iulie 1963 „Întreprinderea Poligrafică Ploiești” aparține Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă — Centrala Industriei Poligrafice, sporindu-și inventarul cu o rotativă nouă cu 2 role de tip Plamag, cu toate mașinile anexe pentru tipărit ziare, o mașină plană de tipar automată, o alta plană cu aparat de pus coale, noi mașini de cusut cu sîrmă, model 1966, și două mașini automate de tăiat hîrtie.

Tipărește, în prezent, cotidienele *Flamura Prahovei*, *Viața Buzăului*, *Dîmbovița* și alte periodice săptămînale, ca *Metalurgistul*. Are subunități în orașele Buzău, Tîrgoviște și R. Sărat.

UNELE LUCRĂRI APĂRUTE ÎN TIPOGRAFIILE PRAHOVENE

Titlul lucrării	Autorul	Anul tipăririi	Tipografia
— Loge pentru înființarea unui nou sistem monetar și fabricarea monetei naționale	—	1867	Gh. Wallenstein
— Discursuri pronunțate cu ocazia adunărilor electorale	Alexandrescu, M.	1868	„
— Democrația — ziar	Candiano, Popescu Al.	1869	„
— Amiculu școlei — revistă	Eliade, P.I.	1869	„
— Misterele politice ale orașului Ploiești	Drăgulescu, Thoma	1870	„
— Privire la trecutul poporului român	Iennescu, C.	1873	Ioan Gh. Costescu
— Expunerea situațiunii județului Prahova pe 1873	—	1874	„
— Elementele de pedagogie și metodologia teoretică și practică pentru usul institutorilor și învățătorilor primari	Eliade, P.I.	1874	„
— Stilu epistolaru	Romanescu, I.I.	1874	„
— Pharul sau bunele exemple ale părinților mult folosesc fiilor	Antinescu, Z.	1874	„
— Activitatea Secțiunii de Prahova a Societății pentru învățatura poporului român	Iennescu, C.	1875	„
— Comerțul cu operațiunile lui și ținerea registrelor în partide simple și duble	Eliade, P.I.	1875	„
— Vocea Prahovei — săptăminal	Iennescu, C.	1875	„
— Monitorul orașului Ploiești		1875	„
— Luptătorul — ziar	Un comitet	1876	„
— Moderațiunea — ziar	„	1876	„
— Prahova — ziar conservator	„	1876	„
— Arithmetica elementară	Crapellianu, N.	1877	„
— Statistica urbei Ploiești cu o descriere a Ploieștilor și în scurt jud. Prahova	Gîrleanu, Ion C.	1880	„
— Noțiuni de Economie Politică și Finanțe	Pretorian, Al.	1881	Ioan Gh. Costescu
— Sub imperiu — memoriile unui republican, de A. Ranke — traducere	Gîrleanu, Ion C.	1881	
— Un oaspe filo-român — schiță literară	Antinescu, Z.	1882	Progresul

Titlul lucrării	Autorul	Anul tipăririi	Tipografia
— Flori de pe Carpați	Antinescu, Z.	1882	Progresul
— Extracție din istoria Românilor	Drăgoșescu, B.	1882	"
— Retorica	Negoescu, Cristu	1883	"
— Curs elementar de l. germană	Maurer, I.	1885	"
— Sistemul verbal	Maurer, I.	1886	"
— Preambulările la Sinaia	Nifon, iermonahul	1886	"
— Instrucțiuni relative la administrarea și conducerea comunelor rurale	Prefectura jud. Prahova	1890	"
— Autobiografia mea	Antinescu, Z.	1896	"
		1897	"
— Basme, snoave, ghicitori — culegeri	Popescu-Ciocănel Gh.	1898	"
— Mănăstirea Găvanu	"	1898	"
— Întia carte de scriere și citire	Ionescu, G. S., Tomescu, Gh., Vlădescu, I.	1899	"
— Încă trei ani de viață — supliment la opera Autobiografie	Antinescu, Z.	1899	"
— Una alta — anecdote	Băicoșanu, N.	1893	"
— Materialismul și origina vieții	Arzic, St.		"
— Un consiliu bătrânesc pentru bătrâni și pentru cei ce vor deveni bătrâni	(Un bătrîn cu experiență (Antinescu, Z.)	1901	"
— Ștefan cel Mare pe patul de moarte	Silvan, Gh. (Becescu)	1904	"
— Dorul de țară	Smara (Smaranda Gheorghiu)	1904	"
— Elemente de geografia jud. Prahova	Enescu, George S.	1905	"
— De peste prag — dramă în 3 acte	Lovinescu, Eugen	1906	"
— Pentru Neatîrnare — roman războinic — a III-a mie	Silvan, Gh.	1906	"
— Un om pierdut — conferință	Becescu, Const. I.	1908	"
— Curs de fortificație	Arbore, Em. — maior	1909	"
— Carte de citire pentru cls. a IV urbană, ed. a III-a,	Coșbuc, G., Dima, G.A. Costescu, N. G. și Stoienescu, G.	1909	"
— Carte de citire pentru divizia a III-a rurală	Coșbuc, G., Dima, G., Costescu, N. și Stoienescu, G.	1910	"
— Jocuri școlare și jucării pentru copii	Pavlov, Paul I.	1910	"
— La frații de la Pind — note de excursie	Dem-Agraru, I.	1912	"
— Starea sanitară a județului Prahova pe 1910	Nicolae Gh., doctor	1912	"
— Lacrimi de copil — versuri	Morcovescu, St. P.	1912	"
— Din trecutul Ploieștilor	Zagoriț, Gh.	1914	"
— Călăuza orașului Ploiești	Carapanca, D.	1914	"
— Noțiuni de chimie elementară și experimentală, cl. a IV-a secund.	Constantinescu, Gh.	1914	"
— Reclădirea spitalului Boldescu	Ienescu, C.	f.a.	Democratul
— Geografia județului și a urbei Ploiești (Edit. Z. Nicolau)	Ionescu Junior, Iosiph și Crapeleanu, C. D.	1885	"

Lucrări tipărite în Ploiești

<https://biblioteca-digitala.ro/> / histmuseumph.ro

Titlul lucrării	Autorul	Anul tipăririi	Tipografia
– Elemente de agricultură și grădinărie (Ed. III-a. Editura Z. Nicolau)	Alexandrescu, P.	1887	Democratul
– Curs teoretic și practic de l. franceză – Partea întâia	Maurer, I.	1887	„
– Diverse...	Negoescu, Cr.	1887	„
– Misiunea femeii pe pământ. Femeile celebre din antichitate	Antinescu, Z.	1888	„
– Elemente de mineralogie (Ed. Librăriei G. Cărjeu)	Micesscu, N.I.	1888	„
– Curs practic și teoretic de limba germană, pentru uzul elevilor începători (Edit. libr. Nicolau, Z.)	Segall S, institutor	1890	„
– Curs elementar de aritmetică practică (Ed. I-a. Editura libr. Nicolau, Z.)	Spirescu, Bucur	1890	„
– Geografia județului Prahova	Iennescu, C.	1890	„
– Ortografia limbii române	Romanescu, I.	1891	„
– Legende istorice și poezii naționale și morale (Editura Nicolau, Z)	Mihăilescu, A.I.	1892	„
– Gramatica limbii elene – Etimologie. Partea a II-a (Edit. Nicolau, Z.)	Nisipeanu, Ilie R.	1892	„
– Curs de gramatică elementară pentru uzul școalelor secundare	Spirescu, B.	1893	„
– Elemente de istorie sacră	Ștefănescu, Eufrosin	1893	„
– Gramatica limbii franceze, part. I. (Edit. libr. Nicolau, Z.)	Teodoru, A.D.	1893	„
– Călăuza judecătorului de pace	Ștefănescu Priboy	1894	„
– Gramatica limbii franceze, partea a II-a	Teodoru, A.D.	1894	„
– Genul enigmatic în literatura populară română	Moruzi, Ioan A.C.	1896	„
– Istoria economiei politice, ed. a II-a	Pretorian, A. A.	1896	„
– Manual de sintaxă latină pentru clasa a III-a secund. (Cărjeu)	Manuclescu, P.	1897	„
– Gramatica latină pentru cls. II-a secund., ed. III-a	Manuelescu, P.	1898	„
– Satul – revistă enciclopedică	Brezeanu, D.I.	1898	„
– Politică și școala	Raica, Th.	1903	„
– Anuarul băncilor populare din România	Brezeanu, D.I.	1903	„
– Teișani – foaie lunară	Brezeanu, D.I.	1904	„
– Sinaia – Predeal; de două ori pe săptămână	Ionescu, Mircea	1905	„
– Munca și comerțul Prahovei, săptăm.	Ionescu, Mircea	1906	„
– Dicționar turc-român	Popescu-Ciocănel, Gh.	1908	„
– Abecedar român	Ionescu, G.S.	1883	Tip.Modernă
– Început de geografie (pentru clasa a II-a primară) și geografia județului Prahova.	Brezeanu, Dim. I.	1892	„
– Carte de citire pentru uzul școlilor române israelite	Gold, A.S.	1896	„
– Studii literare	Raica, Th.	1897	„
– Profeția lui Obadia-traducere	Popescu-Mălăești, I.	1900	„

GRAMATICA

LIMBEI FRANCEZE

DE

D. A. TEODORU

Profesor

PLOESCI

EDITURA LIBRĂRIEI ZACHARIA NICOLAU
1893

Zacharia Antinescu

AUTOBIOGRAPHIA MEA

ȘI

UN VOIAGIU ÎN TIMPU DE 70 ANI

PROSA ȘI POESIA

CU ILUSTRĂȚIUNI

PLOESCI

STABILIMENTUL GRAFIC 'PROGRESUL'

1896

MANUAL

DE

SINTAXA LATINA

PENTRU

CLASA III SECUNDARĂ

PRELUCRAT

DE

P. MANUELESCU

PROFESOR

PLOESCI

EDITURA LIBRĂRIEI G. CARJEAN
1897

CURS DE LIMBA FRANCEZA

SINTAXA FRANCEZA

PENTRU

CLASA III-IV SECUNDARĂ

DE

AUREL SULUT-CARPENISANU

Docent la Litere

PROFESOR DE FRANCEZĂ LA LICEELE DIN PLOESCI

EDITIA I

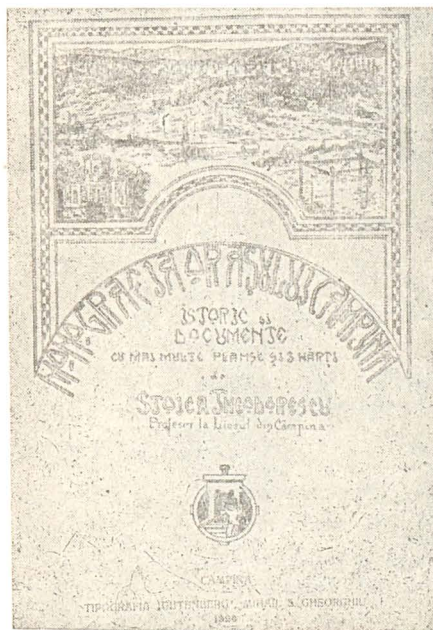
PLOESCI

GEORGE CARJEAN, LIBRAR-EDITOR

1. - Ploiești, Editura - 1

Alte lucrări tipărite la Ploiești

Titlul lucrării	Autorul	Anul tipăririi	Tipografia
— Necesitatea conlucrării elementului român cu cel străin în exploatarea petrolului.	Alimăneşteanu, C	1901	Modernă
— Lacrimi — versuri	Minescu, Maria (Maxim)	1904	"
— Omorul ritual	Brezis, I.H.	1911	"
— Curs de contabilitate	Voiculescu, Toma	1911	"
— Miomepedia sau cum putem învăța o limbă străină la fel cum se învăța limba maternă	Socolin, I	1913	"
— Școala viitoare — revista învățătorilor	Comitet	1898	Tip. "Lumină"
— Stindardul — ziar național liberal		1899	"
— Datine și credințe naționale, conf.	Ionescu — Quintus, I.	1899	"
— Praftorița — jurnal la modă	Prușan, N.	1900	"
— Un document — Primul congres al învățătorilor din România ținut la Ploiești în zilele de 28, 29 și 30 dec. 1898.	Timuș, Mihail.	1901	"
— Cele mai bune povețe părintești	Constantinescu, C., învățător.	1901	"
— Geografia economică a României, a Europei cu posesiunile Europei din celelalte continente. Ed. I.	Lăzărescu, Andrei și Iacobescu, Nic.		"
— Caet de sarcini pentru executarea planului orașului Ploiești de către Institutul geografic al armatei	—	1902	"
— Viața modernă în raport cu educația morală	Chirică, G.	1904	"
— Din istoria culturală națională	Wallenstein, Pius	1905	"
— Ploiești — ziar săptăminal	Dumitrescu, D.	1905	"
— „Prinos” lui Cuza Vodă și „Faptul Unirii”.	Prușan, N.	1909	"
— Congresul de la Constanța	Ionescu-Lungu, C.	1911	"
— Război sau neutralitate — răspuns d-lui Dobrogeanu-Gherea.	Becescu-Silvan, Gh.	1915	"
— Să nu te superi că glumesc, revistă umoristă.	Fernic, I și Dragomirescu, C.M.	1928	"
— Gazeta Ploieștilor	Comarnic, Gr.	1936	"
— Buletinul oficial al Camerei de comerț și industrie Ploiești	—	1941	"
— Buletinul oficial al municipiului Ploiești	—	1946	"
— Procesul profesorilor din Ploiești	—	1904	Prahova
— Judecarea profesorilor sub „omul școlii”	Raica, Th	1904	"
— Apărarea domnului profesor I. Lupescu, pronunțată la Comisia de judecată a profesorilor secundari și superiori de la 20 sept. 1902.	Boltuș, Lucian, G.	1904	"
— Elemente de statistică și demografie	Boltuș, Lucian, G.	1904	"
— Carpații — ziar conservator	Barzon, T.C.	1904	"

Alte lucrări tipărite la Ploiești și Cimpina

<https://biblioteca-digitala.ro / histmuseumph.ro>

Titlul lucrării	Autorul	Anul tipăririi	Tipografia
— 24 Ianuarie — conferință	Rădulescu, Andrei	1905	"
— Industria națională sau neregularitățile de la Primăria orașului Ploiești.	Constantinescu, M.	1909	Tip Prahova
— Noțiuni asupra fabricațiunii petrolului.	Parligas, Tr.D.	1920	"
— Origina și rolul social al boierilor	De un democrat	1911	"
— Știrea — săptăminal	Mărgineanu, Har.	1927	Tip. Aurora
— Luptătorul — ziar independent	Paraschivescu, Cătălin	1929	"
— Cetatea de codri „Sinaia”. Ed. II; proză și poezii.	Hoitan, R.N.	1898	Tip. Gutenberg
— Poezii	Mănciulescu, D.I.	1899	"
— Versuri	Pop, V.	1900	"
— Cum trăim, studiu de moravuri din viața noastră publică și privată	Zevedei, I.S.	1915	Tipografia Concurența
— Politica externă a guvernului	Becescu, Silvan, Gh	1916	"
— Poezii	Dumitrescu, G.	1920	"
— Monografia com. Chiojdeanca	Rădulescu, Andrei	1921	"
— Anuarul Liceului Sfinții Petru și Pavel pe 1921/22.	Constantinescu, Gh.	1922	"
— Buletinul Municipiului Ploiești	—	1927	"
— Poiana viitoare — revistă	Mateescu, I.	1929	"
— Sarmizegetuza I.	Zagoriț, C.-colonel	1937	"
— Flacăra — revistă	Tudosie, I.	1937	"
— Monografia com. Păcureți	Nicolescu-Păcureți, A.	1912	Tip. Isbnda
— Caleidoscopul organic al jud. Prahova. Portrete Prahovene.	Rioșianu, Al. S.	1912	"
— Buletinul oficial al Asociației generale a învățătorilor din România	Ionescu-Lungu, C.	1912	Tip. Speranța
— Expansiunea economică a României	Ștefănescu-Galați, S.	1914	"
— Călugărenii sub o înfățișare nouă	Zagoriț, C. col.	1940	Tipografia Vasile Leonte
— Radu de la Afumați — monografie istorică	Palade, T.	1923	Tip. Românească.
— Perspective — versuri	Ionescu, St. V.	1925	"
— Curentul Prahovei — ziar politic independent	Roșu, T. I.	1930	"
— Cuvîntul Prahovei — ziar	Călin, I.	1931	"
— Harta munților Carpați dintre Maramureș și Moravia	Zagoriț, C.	1939	"
— Călăuza orașului Ploiești	Alexandrescu, Gh. Gh.	1925	Tip. Comerțului
— Îndreptarea — revistă lunară	Un comitet	1936	"
— Economie politică pentru cls. a VII-a seminarii și școli normale	Dedulescu, P.	1937	"
— Istoricul Liceului Sf. Petru și Pavel	Teodorescu, Stoicoa	1940	"
— Discurs asupra metodei, de René Descartes, trad.	Iancu-Ghidu, George	1941	"
— Veline — versuri	Mihăilescu, Titus,	1945	"

Titlul lucrării	Autorul	Anul tipăririi	Tipografia
— Curierul Liceului Sf. Petru și Pavel	—	1945	Tip. Comerț.
— Genurile poetice; tablou sinoptic	Enciu, C. și Ripeanu, C.M.	1964	"
— Genurile prozaice — tablou sinoptic	Ripeanu C.M. și Enciu, C.	1946	"
— Rădăcini și lut - versuri	Nicolae Trestieni, AL.	1946	"
— Noțiuni de stilistică literară	Ripeanu, C.M. și R. Ionescu, Grigorian,	1947	"
— Citiți-le la un pahar de vin, versuri	Fernic, Ionel	1931	Tip. Lib. Cartea Românească
— Spovedanie	Ionescu-Lungu, C.	1934	"
— Curierul seniorilor — revistă	Negulescu, T.	1934	"
— Un apostol al moților	Petrescu-Sava, Gh.	1936	"
— Anuarul Liceului Sf. Petru și Pavel	Teodorescu, Stoica	1937	"
— O datorie împlinită — omagiu d-lui prof. Aurelian Moșoiu cu ocazia ieșirii sale la pensie	—	1937	"
— Acțiunea Prahovei — ziar	Dinu, Nicolae	1929	Tip. D. Miricescu.
— Ploieștii noi — ziar independent	Petcu, C.	1932	"
— Cuvint și faptă	Popescu — Strejnic, Al.	1933	"
— Veac nou — revistă	Alexiu, St. și Mărgințanu, H.	1934	"
— Colindele	Enciu, C.	1946	"
— Opinia liberă — ziar	Dinu, N.	1930	Tip. Unirea
— Prahova — revistă	Tudosie, I.	1934	"
— Mugurași — revistă	Ripeanu, C.M.	1934	"
— Buletinul Camerei de comerț Ploiești	Papina, Stelian	1942	Tip. " Unirea
— Tablou sinoptic și cronologic al lit. române, sec. XVI, XVII și XVIII-lea	Ripeanu, C.M.	1946	"
— Siluete — versuri	Enciu, C.	1946	"
— Îndrumări morale — călăuza elevilor și diriginților de clase	Tănăsescu, Cr.	1946	"
— Păstorul cel bun — prelucrări	Ripeanu, C.M.	1946	"
— Acțiunea — ziar	Ripeanu, C.M.	1946	"
— Cîmpina — ziar-revistă	Dinu, N.	1936	Tip. " Voința Prahovei
— Sarmizegetuza II	Tudor, M. Al.	1928	"
— Istorical cartierului Bereasca	Zagoriț, C.	1937	"
— Mîcul semănător — revistă	Tomescu, Gogu	1938	"
— Presa — ziar	Gogu, G.D.	1944	"
— Mărțișorul — revistă școlară	Fulga, H.F.	1944	"
— Gina — schiță	Stamate, Victor	1945	"
— Călugărenii sub o nouă înfățișare	Stroescu, I.	1946	"
— Prahova noastră — revistă	Zagoriț, C.	1940	Vasile Leonte
— Gînd prahovean — revistă	Niculescu-Vătășoiu, I.	1937	Presa noastră
— Haz de necaz — epigrame	Secrețeanu, Leonida	1942	"
— Viața și opera lui Radu Popescu	Ionescu-Qintus, Mircea	1942	"
— Noțiuni de compoziție	Simache, N.I., Cristescu, Tr.	1943	"
— O seamă de cuvinte — versuri	Ripeanu, C.M.	1944	"
— Influența literaturii ruse și sovietice asupra scriitorilor români	Popescu, Paul, D.	1946	"
— Dumbraua cu dor — versuri	Enciu, C.	1947	"
	Tomoioagă, M.	1946	Rapid

Titlul lucrării	Autorul	Anul tipăririi	Tipografia
— Junimea și Titu Maiorescu — studii	Enciu, C.	1946	Rapid
— Nicolae Bălcescu — conferință	Enciu, C.	1946	"
— Din activitatea muzeelor noastre — revistă	Simache, N.I.	1957	Întrep. Polig. Ploiești
— Răscoalele țaranilor din reg. Ploiești	Simache, N.I.	1957	"
— Din folclorul nostru — Cîntecul și portul popular	Ionescu, Gh., Simache, N.I.	1957	"
— Opere alese	Danielescu, I Cr.	1957	"
— Să ne cunoaștem trecutul istoric al județului	Simache, N.I.	1958	"
— Flamura Prahovei	Organ al Comit. Jud. Prahova al P.C.R. și al C.P.J.	1957	"
— Viața Buzăului — cotidian	Organ al Comit. jud. Buzău al P.C.R.	1968	Întrep. Poligr. Ploiești
— Metalurgistul — săptămînal	Uzina 1 Mai		"
— Breaza — ziar independent	—	1903	Baboianu Breaza
— Tricolorul	—	1921	Tip. V. Teodorescu-Bușteni
— Voința — ziar	—	1925	"
— Influența mediului geografic și istoric asupra dezvoltării popoarelor	Teodorescu, Stoica	1921	Gutenberg-Cîmpina
— Știință pentru toți	Anestin, V.	1924	"
— Monografia orașului Cîmpina	Teodorescu, Stoica	1924	"
— Monografia Telegii	Teodorescu, Stoica		"
— Cîmpina — ziar săptămînal	Un comitet	1894	Muntenescu G
— Traian — ziar independent	Un comitet	1903	"
— Călăuza viitorului — revistă	Un comitet	1903	"
— Guriță — ziar — revistă	Un comitet	1904	"
— Strada — ziar liber	Miu, Teodor Al.	1924	"
— Istoria bisericii, vol. I și II	Iorga, N.	1908	Văleni de Munte-Neamul Românesc
		1909	
— Țara românilor I, România jud. Prahova	Iorga, N.	1910	"
— Războiul pentru independență	Iorga, N.	1911	"
— Istoria comerțului românesc	Iorga, N.	1912	"
— Românii, vecinii și chestiunea Orientului apropiat	Iorga, N.	1912	"
— O luptă literară, vol. I.	Iorga, N.	1924	Datina Românească
— Istoria literaturii românești, vol. I, II și III	Iorga, N.	1925	
		1928	"
		1933	"
— Ploieștii în războiul de independență	Iorga, N.	1928	"

Titlul lucrării	Autorul	Anul tipăririi	Tipografia
— Istoria poporului român — traduc. din l. germană de Otilia Enache Ionescu	Iorga, N.	1928	Datina Românească
— Istoria literaturii românești, introducere sintetică	Iorga, N.	1929	„
— Cărți reprezentative din viața omenirii — vol. al IV-lea	Iorga, N.	1931	„
— Isprava	Iorga, N.	1932	„
— Istoria arhitecturii din Muntenia și Oltenia. Vol. I, II și III.	Ghica-Budești, I.	1933	„
— Un student român în străinătate acum o jumătate de veac — maramureșanul Arsenio Anderco — jurnalul	Iorga, N.	1934	„
— La France de terre sainte	Iorga, N.	1934	„
— Istoria literaturii românești contemporane, vol. I și II	Iorga, N.	1934	„
— Buletinul Comisiei monumentelor istorice	—	1936	„
— Istoria românilor — vol. I—XI	Iorga, N.	1936	„
— Lipsuri și îndreptări ploieștene	Iorga, N.	1938	„
— România, cum era pînă în 1918. România munteană	Iorga, N.	1939	„
— România cum era pînă în 1918 — Moldova și Dobrogea	Iorga, N.	1940	„

Lel 1